

U s n e s e n í

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 15. prosince 2015 odvolání obžalované V [redacted] K [redacted] nar. [redacted] v [redacted] proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. dubna 2015, sp.zn. 2T 347/2014, a rozhodl t a k t o :

Podle § 256 tr. řádu se odvolání **z a m í t á** .

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9.4.2015, sp.zn. 2T 347/2014, byla obž. V [redacted] K [redacted] uznána vinnou přečinem nebezpečného pronásledování dle § 354 odst. 1 písm. a), b), c), odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Dle § 82 odst. 2 tr. zákoníku byla obžalované uložena přiměřená povinnost, aby „nevstupovala do obydlí poškozených M [redacted] R [redacted] nar. [redacted] a P [redacted] K [redacted] nar. [redacted] - bytu nacházejícího se v domě č. [redacted] [redacted], jakož i do jeho bezprostředního okolí vymezeného vzdáleností 200 m od domu č. [redacted] [redacted], nevstupovala na pracoviště poškozeného M [redacted] R [redacted], nar. [redacted] - kanceláře [redacted] nacházející se v domě č. [redacted] v ulici [redacted], jakož i do jeho bezprostředního okolí vymezeného vzdáleností 200 m od domu č. [redacted] v ulici [redacted] a kanceláře [redacted] nacházející se v rohovém domě v ulici [redacted], jakož i do jeho bezprostředního okolí vymezeného vzdáleností 100 m od rohového domu v ulici [redacted], a aby nevstupovala do obydlí poškozené K [redacted] F [redacted] nar. [redacted] a jejich dětí - bytu nacházejícího se v domě č. [redacted], jakož i do jeho bezprostředního okolí vymezeného vzdáleností 200 m od domu č. [redacted] v ulici [redacted] aby se zdržela sledování poškozeného M [redacted] R [redacted] nar. [redacted], P [redacted] K [redacted], nar. [redacted] K [redacted] F [redacted] nar. [redacted] D [redacted] R [redacted] nar. [redacted] a F [redacted]

I [redacted] nar. [redacted] a navazování kontaktů s nimi, včetně osobních, e-mailových a telefonických a aby se vyhýbala setkávání se s poškozenými“.

Uvedeného přečinu se dle skutkových zjištění obvodního soudu obžalovaná dopustila tím, že „poté co mezi obžalovanou a poškozeným M [redacted] R [redacted] proběhl bližší pracovní a intimní vztah v období od 29.10.2012 do 18.2.2014, který skončil neakceptovanou žádostí poškozeného o podnikatelskou půjčku ve výši 4.000.000,- Kč a počátkem známosti poškozeného s P [redacted] K [redacted] nejméně v době od června 2013 do března 2014 v Praze 2, a zejména od září 2013, kdy informaci o aktuálním pobytu poškozeného získala, poblíž bydliště poškozených M [redacted] R [redacted], nar. [redacted] a P [redacted] K [redacted] nar. [redacted] ve [redacted] i jinde, vyhledávala blízkost poškozeného, opakovaným pravidelným projížděním ulic, dále poškozeného kontaktovala prostřednictvím nevyžádaných nejméně tři desítek dlouhých SMS zpráv, jež mu zasílala z několika telefonních čísel v různých denních i nočních dobách, a prostřednictvím agresivních, vyčítavých, moralizujících, urážlivých a ironických e-mailů a nejméně 7 dopisů poškozenému a nejméně 1 dopisu rodině P [redacted] K [redacted] a 1 otevřeného dopisu zaměstnancům firmy [redacted] v majetku poškozeného a jeho bratra, ve kterých veřejně urážela jeho vztah s otcem, jeho podnikání a mužství, dále zjišťovala informace o jeho osobě, poměrech a přítelkyni a ve zprávách vyhrožovala morálním úpadkem, životním neštěstím, pracovním úpadkem jemu i zaměstnancům firmy [redacted] ve stejném období disponovala informacemi z GPS lokátoru umístěného prokazatelně nejméně od září 2013 na voze Mercedes Benz, RZ: [redacted] poškozeného M [redacted] R [redacted] (který dne 8.2.2014 našel poškozený při náhodné kontrole na vyklápěcím tažném zařízení svého vozidla), čehož nejméně využila, když byla více než 3x aktivní oznamovatelkou přestupku vozidla poškozeného a jeho přítelkyně, spočívající v nepovoleném nerezidenčním stání v modré zóně m.č. Praha 2 s požadavkem na odtazeni vozů sankcionovaném pokutou a administrativním poplatkem, a dále 9.8.2013 informovala matku jeho společných dětí K [redacted] F [redacted] prostřednictvím SMS, že „jste matka dětí pana R [redacted]? Víte, že spí s jinými?“ a dále 16. června 2013 a v 10. srpna 2013, kdy se za poškozenými dojelela do hotelu Wellness hotel Spark v Malackách na Slovensku, kde byli 16.6.2013 ubytováni zcela náhodně na základě spontánního rozhodnutí a aktuální odpolední nabídky recepční hotelu, přičemž v tomto termínu se tam v noci obžalovaná také ubytovala, a od recepční vyzvídala informace přísně osobního rázu o společníci poškozeného, při snídani se nechala poškozeným vidět, a v srpnu poškozenému zanechala ač již prokazatelně věděla, že je na hotelu s milenkou, za stěračem jeho vozidla, v den narozenin jeho mladšího syna, ironický vzkaz ve znění „Ať ti zdárně prospívá a roste tvůj syn F [redacted] hezky to oslav!“, a nejméně dne 21.8.2013 v ulici [redacted] kam přijela vlastním vozem demonstrovat znalost místa

přestěhování kanceláře poškozeného; a zjištěné informace nevyžádaně předala matce jeho společných dětí K [redacted] F [redacted] telefonicky, elektronickou poštou i dopisy, s fotem P [redacted] K [redacted] aby vyvolala bolest, žárlivost a poškozený opustil P [redacted] K [redacted], a dále v průběhu srpna 2013 až do března 2014 na jejich základě informovala křížně telefonicky a SMS zprávami K [redacted] F [redacted] a P [redacted] K [redacted] o pobytech poškozeného u jedné či druhé, aby vyvolala a posílila jejich bolest a vzájemnou žárlivost, o které doufala, že se obrátí proti poškozenému a toto jednání vzbudilo v poškozené F [redacted] obavy o zdraví její i jejich dětí do té míry, že vyhledala pomoc osob, zajišťujících její bezpečnost; a i v reakci na zpětnou částečně vulgární komunikaci P [redacted] K [redacted] a pasivní rezistenci poškozeného, po vzájemné slovní roztržce dne 3.2.2014 obžalovaná najížděla svým vozidlem BMW, RZ: [redacted] v ulici [redacted] na P [redacted] K [redacted] a poškozeného, byť poškozená byla viditelně ve vysokém stupni těhotenství, a toto jednání vzbudilo v poškozeném obavy o zdraví její i nenarozeného dítěte, do té míry, že vyhledali pomoc PČR“.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonné lhůtě odvolání obžalovaná, a to do všech jeho výroků.

Pokud jde o výrok o vině, namítá, že odůvodnění napadeného rozsudku se opírá o výklad Prof. JUDr. Heleny Válkové, CSc., z přednášky Stalking aneb nebezpečné pronásledování, jakož o podklady z přípravného řízení a slyšení před soudem samým, kdy své právní závěry odvozuje z jednotlivých SMS zpráv a písemné korespondence, aniž by tyto byly seřazeny v linii po sobě jdoucích, ale jsou vytrhovány z kontextu bez souvislostí, rozporují se, kdy na základě takto provedeného dokazování dospěl nalézací soud k nesprávným závěrům o její vině.

Namítá, že to byla právě ona, která byla předmětem nebezpečného pronásledování ze strany poškozeného, kdy jeho chování mělo prokazatelné znaky citového vydírání její osoby a blížilo se tzv. cybersexu, s cílem vylákat z ní značné finanční prostředky, o čemž svědčí jednotlivé důkazy, které předložila již v přípravném řízení i v řízení před soudem – SMS zprávy, korespondence písemná i elektronická, telefonické rozhovory, jakož její oznámení na PČR v období 21.8.2013 do 3.3.2014, kdy došlo k osmi napadením její osoby.

Jednání poškozeného vůči její osobě mělo 3 fáze. První fáze začala 29.10.2012, podepsáním plné moci M. R [redacted] k vymáhání její pohledávky a končí 22.7.2013, kdy vypověděla plnou moc advokáta [redacted] S [redacted]. V této fázi ji poškozený citově vydíral, byla krátce ovdovělá (manžel zemřel 26.1.2012), a to s úmyslem získat od ní peníze (4 mil. Kč), což dokládají SMS zprávy minimálně v počtu 90, které pak příkladmo v odvolání uvádí. Úmysl poškozeného docílit citovým vydíráním finančního prospěchu vyvrcholil 2.2.2013 v hotelu Vavřinec v Roudnici nad Labem, o kterém vypovídala před soudem a který popisuje. V důsledku tohoto jednání poškozeného musela

navštívit psychologku PhDr. Martu Boučkovou a sexuoložku Doc. Lauru Janáčkovou.

Počátek druhé fáze lze datovat dnem 17.7.2013, kdy na křižovatce v Praze 10 došlo k vybrždění jejího vozidla poškozeným a následně vyžádání si schůzky na Kampě, zmiňuje i vzájemné setkání dne 16.6.2013 v hotelu SPARK-Malacky, kde poprvé uviděla P [REDACTED] K [REDACTED]. Tato fáze skončila 30.7.2013, kterou lze nazvat obdobím ticha, promýšlení likvidace její osoby poškozeným za součinnosti jeho přítelkyně P [REDACTED] K [REDACTED] a zneužití družky K [REDACTED] F [REDACTED] jakož matky jeho dvou nezletilých dětí.

Třetí fázi lze datovat od 30.7.2013, kdy poškozený prostřednictvím P [REDACTED] K [REDACTED] ji začal vulgárně napadat prostřednictvím anonymních telefonátů, facebookových stránek a dal., od tohoto data začíná cílené atakování její osoby, a to formou SMS zpráv, telefonátů, písemné a elektronické korespondence i osobním jednáním ze strany P [REDACTED] K [REDACTED] za vydatné součinnosti poškozeného, což dokládají její oznámení na PČR a protokoly PČR ze dnů 21.8., 16.9., 20.9., 23.10., 4.11., 6.11., 23.11., 17.12. a 20.12. 2013, 3.2. a 3.3.2014, podřazených spisových značek, kdy žádné správní řízení neproběhlo z důvodu promlčení, neboť poškození v této trestní věci se úmyslně řízení vyhýbali a nepřebírali poštu.

Svědkyň F [REDACTED] soudu nepředložila jediný důkaz o tom, že to byla právě ona – obžalovaná, která úmyslně s cílem vyprovokovat ji k nepředpokládanému jednání ji vmanipulovala do celého děje a snažila se vyvolat žárlivost a nenávist k jejímu partnerovi, naopak tato svědkyně byla osobou, která ji jako první oslovila 9.8.2013 telefonicky a i následně formou 33 SMS zpráv se dožadovala informací o poškozeném, o jejím sňatku s ním a následně o svých pocitech informovala své přítelkyně formou facebookových stránek, jejichž znění založila v přípravném řízení do spisu.

Pokud jde o SMS zprávy v době od 21.1. do 30.10.2013, které poškozený založil při podání trestního oznámení a které měly prokazovat soustavné obtěžování a pronásledování její osobou, je z nich zřejmé, že právě ona je osobou napadenou a vydíranou, jak je popsáno shora a snaží se bránit a zamezit atakům na svou osobu a majetek. Ve stejném duchu je pak vedena i její písemná korespondence, kdy se snaží z pohledu ženy, které je 62 let, řešit situaci téměř mateřsky, vysvětlováním situace, kterou sama nevyprovokovala, aby za situace, kdy byla vulgárně a fyzicky poškozeným napadána, psychicky týrána, dlouhodobě citově vydírána, minimálně jeden rok, zamezila dalším nesmyslným útokům ze strany poškozeného R [REDACTED] a K [REDACTED].

Nalézací soud nesprávně hodnotil ve věci provedené důkazy, v rozporu s trestním řádem, řada důkazů ani provedena nebyla, vycházel přitom ze subjektivního pocitu na základě slyšení poškozených a svědků.

Policie se v přípravném řízení omezila na vyjádření poškozených R [REDACTED] a K [REDACTED] nepřipustila jejich slyšení za účasti jejího obhájce, nikdy nebyli vyslechnuti navrhovaní svědci, konkrétně B [REDACTED] A [REDACTED].

kerá by se vyjádřila k pobytu na Slovensku v hotelu Uhorčík ve dnech 10.8.-17.8.2013 a k návštěvě v hotelu SPARK v Malackách, nebyla vyslechnuta Z██████████ recepční hotelu SPARK, která by se vyjádřila, jakým způsobem byla obžalovanou dne 16.6.2013 požádána o ubytování, zda byly předloženy cestovní doklady obžalované a zda se snažila obžalovaná získat informace k ubytovaným, zejména ohledně K██████████ nebyla vyslechnuta policie, která prováděla šetření dne 3.3.2014 ve věci dopravní nehody v Praze 10 na parkovišti Mc Donald's, a to k tomu, aby se vyjádřila, jakým způsobem probíhal kontakt mezi ní a paní K██████████ s rodiči, nebyli slyšeni ani rodiče paní K██████████ ohledně toho, zda z její strany byli někdy osloveni a napadeni a jakým způsobem.

Namítá, že nebylo prokázáno, že by vlastnila, užívala předmětná telefonní čísla a prostřednictvím nich zaslala poškozence 434 SMS zpráv. Vlastnila a používala pouze mobilní telefon č. ██████████ a ██████████, jak vyplývá z úředního záznamu PČR z 18.4.2014.

Pokud jde o GPS locator, který byl zajištěn na vozidle poškozence, nebyl zjištěn jeho konkrétní uživatel předmětných IP adres ve zjištěných dobách a časech.

Nebyl zajištěn jediný důkaz, že prostřednictvím facebookových stránek T██████████ M██████████ komunikovala s poškozenci, takové stránky používala výhradně poškozene K██████████

Brojí proti tomu, že nalézací soud zpochybnil listinu týkající se ubytování v hotelu Chata Uhorčík, ve dnech 10.8.-17.8.2013, kterou soudu předložila, a to z důvodů, že nedoložila čas příjezdu na místo samé, když deklarovaný nástup je od 15 do 19 hod., kdy toto je naprosto nedůvodné, neboť je pouze na cestujícím, v kterou denní hodinu vozidlem cestuje a zda chce po cestě navštívit nějaké místo, paměťihodnost apod., což byl případ její osoby a spolucestujících.

Navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek dle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. v celém rozsahu a znova rozhodl dle § 259 odst. 3 tr. ř. sám tak, že dle § 226 písm. a) tr. ř. zprošťuje obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je stíhána a že jej spáchala právě ona.

Městský soud v Praze jako soud odvolací z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo a dospěl k následujícím závěrům.

V řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, nebyly shledány podstatné procesní vady, které by měly za následek jeho zrušení dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu, právo obžalované na obhajobu bylo respektováno. Soud prvního stupně provedl dokazování tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro správné rozhodnutí ve věci tak, jak mu to ukládá trestní řád v ustanovení § 2 odst. 5.

Řádně provedl důkazy svědčící jak ve prospěch, tak v neprospěch obžalované, tyto řádně provedené důkazy pak hodnotil v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů vyjádřenou v § 2 odst. 6 tr. řádu, který stanoví, že orgány trestního řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu. Řádně zjištěný skutkový děj posoudil obvodní soud správně i po stránce právní, takže výroku o vině nelze ničeho vytknout, vina obžalované byla provedenými důkazy bezpečně prokázána.

S ohledem na odvolací námitky se odvolací soud zabýval nejprve tím, zda napadený rozsudek, jeho odůvodnění, má náležitosti požadované § 125 tr.ř. Ten stanoví, že v odůvodnění rozsudku soud stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují, z odůvodnění musí být patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů, jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti dle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu, případně u zprošťujícího rozsudku. Je nutno souhlasit s odvolatelem v tom smyslu, že odůvodnění napadeného rozsudku je chaotické a obsahuje pasáže, které tam rozhodně nepatří (výňatky z přednášky JUDr. Válkové, které nemají obecně závazný charakter pro rozhodování soudu, předmětem projednávané věci není ani fáze namlouvání obžalovaného s poškozenou, které se soud také nadměrně a nepřiléhavě věnuje), nicméně přes rozvláčné a nic neříkající pasáže, obsahuje popis jednotlivých, ve věci řádně provedených důkazů, jejich, byť stručné hodnocení a úvahy o právní kvalifikaci a výši trestu. Lze tedy konstatovat, že základní náležitosti § 125 tr.ř. písemné odůvodnění napadeného rozsudku ještě má, proto odvolací soud nerušil napadený rozsudek pro tzv. nepřezkoumatelnost, tedy pro nedostatek náležitostí § 125 tr.ř.

Odvolací soud se nemůže ztotožnit ani s odvolacími námitkami do výroku o vině, jak již uvedeno, ve věci řádně provedenými důkazy, které byly provedeny v míře nezbytné pro správné posouzení věci ve smyslu § 2 odst. 5 tr.ř., byla vina obžalované prokázána. V této souvislosti je nutno zmínit, že proces hodnocení důkazů je doménou nalézacího soudu, do tohoto procesu může odvolací soud zasahovat toliko výjimečně, a to pokud nalézací soud hodnotí důkazy v rozporu se zákonem, ojediněle, bez souvislostí apod., což se v daném případě nestalo. Nalézací soud upravil popis skutku, svých skutkových zjištěních, oproti obžalobě, avšak ještě povoleným způsobem, nešel nad rámec obžaloby, pokud jde o skutková zjištění, byť popis skutku, tak, jak byl zvolen nalézacím soudem působí rovněž trochu chaoticky. Vina obžalované je prokazována zejména výpovědí poškozených M██████████ R██████████ P██████████ K██████████, K██████████ F██████████ které jsou dopodrobna popsány v odůvodnění

napadeného usnesení, tito zcela jednoznačně obžalovanou z jednání, které je popsáno ve výrokové části rozsudku, usvědčují a vyvracejí její obhajobu, kterou pak nalézací soud, s ohledem na ve věci provedené důkazy, považuje za nevěrohodnou a účelovou, učiněnou ve snaze vyvinut se z trestně právní odpovědnosti, přičemž odvolací soud v tomto směru se se soudem nalézacím zotožňuje. Rozhodně nelze přisvědčit obhajobě obžalované, že to byla právě ona, kdo byl terčem verbálních a jiných útoků ze strany poškozeného či dokonce i dalších poškozených, rozhodně se nelze ztotožnit s názorem obžalované, že právě ona byla objektem cybersexu ze strany poškozeného. Takové důkazy ve spise nejsou, naopak, listinné důkazy, ať dopisy, e-maily, či SMS právy dokladují a podporují tvrzení poškozených. Pokud jde o zařízení GPS, které bylo zajištěno ve voze poškozeného, samozřejmě, nikdo neviděl obžalovanou, že to byla právě ona, kdo takové zařízení do vozidla poškozeného instaloval, nicméně je evidentní z jejího jednání, které nalézací soud velmi dopodrobna popisuje (znalost míst, kde se poškozený či další poškozené nacházejí, atd.), že to byla právě ona, kdo z údajů GPS čerpal a měl je k dispozici, takže ani v tomto ohledu nelze považovat skutková zjištění nalézacího soudu za chybná či mylná. To, že obžalovaná pak na těhotnou přítelkyni obžalovaného vozem najížděla, je rovněž zcela jednoznačně svědecky prokázáno. Jak již uvedeno, se skutkovými zjištěními nalézacího soudu, oproti obžalobě upřesněnými, se odvolací soud tedy může ztotožnit, provedeným dokazováním není o vině obžalované pochybnosti, ve věci shromážděné důkazy vedou k nezbytnému závěru o vině obžalované. Vina obžalované pak byla správně posouzena, jak již uvedeno, i po stránce právní, neboť uvedeným jednáním zcela jednoznačně spáchala, jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní přečin nebezpečného pronásledování dle § 354 odst. 1 písm. a,b,c), odst. 2 písm. a,b) tr. zákoníku, neboť je nepochybné že poškozeného, potažmo jeho přítelkyně, dlouhodobě pronásledovala tím, že vyhrožovala poškozenému ublížením na zdraví nebo jinou újmu, a to i jeho osobám blízkým, vyhledávala jeho osobní blízkost a sledovala ho, vytrvale ho prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, písemně i jinak kontaktovala a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých, takového jednání se pak dopustila i vůči těhotné ženě a se zbraní (najížděla vozem na těhotnou ženu).

Pokud jde o výrok o trestu, lze konstatovat, že trest, který byl obžalované uložen, není trestem nepřiměřeně přísným, ale, že odpovídá všem zákonným hlediskům rozhodným pro určení druhu i výše trestu. Obžalované byl ukládán trest odnětí svobody v rámci trestní sazby § 354 odst. 2 tr. zákoníku, kdy je možno pachatele postihnout trestem odnětí svobody v rozmezí 6 měsíců – 3 let. Trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, tedy při spodní hranici zákonné trestní sazby, je s ohledem na intenzitu jednání obžalované, dobu, po kterou se uvedené trestné činnosti dopouštěla, trestem přiměřeným. Správně byl výkon trestu

sohledem na dosavadní bezúhonnost obžalované podmíněně odložen na přiměřenou zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Lze se i ztotožnit s přiměřenou povinností, která byla obžalované uložena ve smyslu § 82 odst. 2 tr. zákoníku a je specifikována ve výroku napadeného rozsudku, jak uvedeno shora, neboť sohledem na způsob páchaní trestné činnosti se toto jeví adekvátním a potřebným k ochraně poškozených. V tomto smyslu je pak třeba upozornit na to, že kromě dosavadní bezúhonnosti obžalované nebylo ve věci shledáno žádných polehčujících okolností, zejména doznání, byť samozřejmě k doznání nelze pachatele trestného činu nikterak nutit, pokud by tomu tak bylo, bylo by to v rozporu se základními zásadami trestního práva i z LZPS, nicméně doznání, účinná lítost a pomoc při objasňování trestné činnosti jsou stále nejvýraznější polehčující okolnosti.

S ohledem na shora uvedené zamítl Městský soud v Praze odvolání obžalované dle § 256 tr. ř., neboť ho neshledal důvodným.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost toho výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř.

V Praze dne 15. prosince 2015

JUDr. Jaroslava Lišková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Rajčová